

Czilli Aranka

TITOK

Amikor már nem látlak
csak bennem esik
a fordított eső -
csöppjei
megannyi
pezsgő pillanat -

újraszülöm
át- meg átszűröm
magamon
mondataid ívét
fűszálat tépő ujjaid
megremegését
szeplőid titkosírását:
ahogyan bal szemed alól
finoman indul
orrod nyergén átível
és jobb szemed alatt
véget ér a mondat

amikor már nem kívülről
hallom a hangodat
belül még végiggurulnak
bennem a szavak
így őrizlek csendben
mint barlangfal
a visszhangzó titkokat

és ráncstalanná válok
könnyű és sebezhető
és csodaszép vagyok

mint egy szivárványszín
pillangó.

Aztán hiányodban
lassan bebábozodom.
Fordítva születek.
Túl sokszor meghalok.

SZÓKÖZ

nem én találok ki
nem én írom
én csak feszülök
tehetetlenül
mint egy szóköz
akire rácsukják
a valóságot

nem én vagyok a szó
nem én vagyok a pont
a vessző pontosvessző
szóköz vagyok
választóvonal
levegővételnyi
értelemkeresés
semmi ami nélkül
a minden
értelmetlenségé
összefolyyna.